

Luonnotar

Olipa impi, ilman tyttö
Kave Luonnotar korea.
Ouostui elämätään,
Aina, yksin ollessansa avaroilla autioilla.
Laskeusi lainehille,
Aalto impeä ajeli.
Vuotta seitsemän sataa
Vieri impi veen emona
Uipi luotehet, etelät
Uipi kaikki ilman rannat.
Tuli suuri tuulen puuska
Meren kouhuille kohotti.
Voi, poloinen, päiviäni!
Parempi olisi ollut ilman impenä elää.
Oi, Ukko, ylijumala, käy tänne
kutsuttaissa!
Tuli sotka, suora lintu,
Lenti kaikki ilman rannat
Lenti luotehet, etelät
Ei löyä pesänsioa.
Ei! Ei! Ei!
Teenkö tuulehem tupani, alloillen
asuinsiani?
Tuuli kaatavi, tuuli kaatavi,
Aalto viepi asuinsiani.
Niin silloin veen emonen
Nosti polvea lainehesta.
Siihen sorsa laativi pesänsä
Alkoi hautoa.
Impi tuntevi tulistuvaksi
Järkytti jäsenehensä.
Pesä vierähti vetehen
Katkieli kappaleiksi
Muuttuivat munat kaunoisiksi
Munasen yläinen puoli
Yläiseksi taivahaksi,
Yläpuoli valkeaista
Kuuksi kummottamahan;
Mi kirjjavaista tähiksi taivaalle,
Ne tähiksi taivaalle.

There was a beautiful maiden of the air,
Luonnotar, a daughter of nature,
who grew tired of her life,
of always being alone in the vast plains of the sky.
She descended into the sea,
where the waves impregnated her.
For seven hundred years
she drifted about as the water mother,
swimming north-west, swimming south,
to all the shores under the skies.
Then a tremendous gust of wind
threw her up on the foamy waves.
Oh, poor me, and my life!
It would have been better to remain the Virgin of the Air.
O, mighty Ukko, supreme god, pass here by the one
who implores you!
A gull appeared, an agile bird.
It flew to all the shores of the skies,
it flew north-west, it flew south,
unable to find a place for nesting.
No! No! No!
Must I build my house in the wind, my living quarters on
the waves?
The wind would knock down my house,
the waves would carry away my nest.
At that moment the water mother
lifted her knee out of the waves.
There the gull made its nest,
and started hatching.
The maiden felt an ardent fire
shaking her limbs.
the nest fell into the water
and broke into pieces.
But the eggs changed into things of beauty:
the top of the shell
became the firmament;
the upper part of the egg white
the shining moon; and the speckles turned into stars in the sky,
stars in the sky.